Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

4. srpnja 2019.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Otpad – Pošiljke – Uredba (EZ) br. 1013/2006 – Članak 2. točka 1. – Direktiva 2008/98/EZ – Članak 3. točka 1. – Pojmovi ‚pošiljke otpada' i ‚otpad' – Zaliha robe koja je izvorno bila namijenjena maloprodaji, a koju su potrošači vratili ili je postala višak u prodavateljevoj ponudi"

U predmetu C-624/17,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Gerechtshof Den Haag (Žalbeni sud u Haagu, Nizozemska), odlukom od 22. rujna 2017., koju je Sud zaprimio 6. studenoga 2017., u kaznenom postupku protiv

Tronex BV,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: A. Arabadjiev (izvjestitelj), predsjednik vijeća, T. von Danwitz i C. Vajda, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 12. prosinca 2018.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za Tronex BV, R. G. J. Laan, *advocaat*,

– za Openbaar Ministerie, W. J. V. Spek i L. Boogert, u svojstvu agenata,

– za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman, M. A. M. de Ree i C. S. Schillemans, u svojstvu agenata,

– za austrijsku vladu, G. Hesse, u svojstvu agenta,

– za norvešku vladu, C. Anker i I. Meinich, u svojstvu agenata,

– za Europsku komisiju, E. Manhaeve, F. Thiran i E. Sanfrutos Cano, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 28. veljače 2019.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: nizozemski

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 2. točke 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL 2006., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86.) u vezi s člankom 3. točkom 1. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL 2008., L 312, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 99.).

2 Zahtjev je upućen u okviru kaznenog postupka protiv društva Tronex BV, koje je optuženo da je otpremilo pošiljke otpada iz Nizozemske u Tanzaniju protivno odredbama Uredbe br. 1013/2006.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člankom 1. Uredbe br. 1013/2006 određuje se:

„1. Ovom se Uredbom utvrđuju postupci i režimi kontrole za pošiljke otpada, ovisno o podrijetlu, odredištu i putu otpreme, vrsti otpada koji se otprema i vrsti obrade koja se na otpad primjenjuje na odredištu.

2. Ova se uredba primjenjuje na pošiljke otpada:

[…]

(c) koje se izvoze iz Zajednice u treće zemlje;

[…]”

4 U skladu s člankom 2. te uredbe:

„U smislu ove Uredbe:

1. ‚otpad’ ima značenje utvrđeno u članku 1. stavku 1. točki (a) Direktive [2006/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o otpadu (SL 2006., L 114, str. 9.)];

[…]

(35) ‚nezakonita pošiljka’ znači svaka pošiljka otpada koja se otprema:
(a) bez obavijesti svim relevantnim nadležnim tijelima prema ovoj Uredbi; ili
(b) bez odobrenja svih relevantnih nadležnih tijela prema ovoj Uredbi; […]

[…]”

5 Članak 3. stavak 1. navedene uredbe glasi kako slijedi:

„Pošiljke sljedećih vrsta otpada podliježu postupku prethodne pisane obavijesti i odobrenja predviđene odredbama ove glave:

(a) ako su namijenjene postupcima odlaganja:

svih vrsta otpada;

[…]"

6 Direktiva 2006/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o otpadu (SL 2006., L 114, str. 9.) u članku 1. stavku 1. točki (a) definira pojam „otpad". Na temelju članka 41. prvog stavka Direktive 2008/98 potonja je s učinkom od 12. prosinca 2010. stavila izvan snage i zamijenila Direktivu 2006/12. U skladu s člankom 41. trećim stavkom Direktive 2008/98 u vezi s njezinim Prilogom V., valja smatrati da se upućivanja na članak 1. stavak 1. točku (a) Direktive 2006/12 razumiju na način da od tada nadalje upućuju na definiciju pojma „otpad" iz članka 3. točke 1. Direktive 2008/98.

7 Članak 3. Direktive 2008/98 propisuje:

„Za potrebe ove Direktive:

‚otpad' znači svaka tvar ili predmet koji posjednik odbacuje ili namjerava ili mora odbaciti;

[…]"

Nizozemsko pravo

8 Na temelju članka 10.60 drugog stavka Wet houdende regelen met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne (Wet Milieubeheer) (Zakon o pravilima o određenim općim pitanjima u području upravljanja okolišem (Zakon o upravljanju okolišem)), od 13. lipnja 1979. (Stb. 1979, br. 442), zabranjeno je poduzimanje radnji u smislu članka 2. točke 35. Uredbe br. 1013/2006.

9 Povreda te zabrane, na temelju članka 1.a točke 1. Wet houdende vaststelling van regelen voor de opsporing, de vervolging en de berechting van economische delicten (Zakon o utvrđivanju pravila za istraživanje, progon i suđenje za kaznena djela protiv gospodarstva), od 22. lipnja 1950. (Stb. 1950, br. 258), predstavlja kazneno djelo protiv gospodarstva koje je kažnjivo prema članku 6. tog zakona.

Glavni postupak i prethodna pitanja

10 Sud koji je uputio zahtjev, Gerechtshof Den Haag (Žalbeni sud u Haagu, Nizozemska), odlučuje povodom žalbe koju je podnio Tronex, trgovac na veliko preostalim zalihama elektroničke robe, protiv presude rechtbank Rotterdam (Sud u Rotterdamu, Nizozemska). Tronex je u prvom stupnju uvjetno osuđen na novčanu kaznu zbog toga što je navodno otpremao otpad protivno odredbama Uredbe br. 1013/2006. Dana 10. veljače 2014. utvrđeno je da je to društvo namjeravalo otpremiti određenu zalihu električnih odnosno elektroničkih uređaja (u daljnjem tekstu: predmetna zaliha) trećoj osobi sa sjedištem u Tanzaniji. Predmetna zaliha, kupljena za iznos od 2396,01 eura, sastojala se od električnih kuhala za vodu, parnih glačala, ventilatora i uređaja za brijanje. Uređaji su većim dijelom bili u izvornom pakiranju, ali su neki bili nezapakirani. Pošiljka je sadržavala, s jedne strane, uređaje koje su

potrošači vratili na temelju jamstva za dotični proizvod i, s druge strane, robu koja se primjerice zbog promjene ponude više nije nalazila u prodaji. Usto, neki su uređaji bili neispravni. Pošiljka je otpremljena bez obavijesti odnosno odobrenja predviđenih Uredbom br. 1013/2006.

11 Pred sudom koji je uputio zahtjev, Openbaar Ministerie (Državno odvjetništvo, Nizozemska) ističe da uređaji od kojih se sastoji predmetna zaliha više nisu prikladni za redovnu prodaju potrošačima, zbog čega su ih Tronexovi dobavljači „odbacili". Prema tome, riječ je o „otpadu" u smislu članka 3. točke 1. Direktive 2008/98. Činjenica da su ti uređaji još uvijek imali preostalu vrijednost i da je Tronex na temelju toga stvarno platio određeni iznos u tom pogledu nije relevantna. Stoga je pošiljka tog „otpada" trećoj osobi sa sjedištem u Tanzaniji morala ispunjavati zahtjeve koji proizlaze iz Uredbe br. 1013/2006.

12 Tronex osporava kvalifikaciju „otpada", koju državno odvjetništvo želi dati uređajima od kojih se sastoji predmetna zaliha. Dobavljači tog društva te uređaje nisu „odbacili" u smislu članka 3. točke 1. Direktive 2008/98, nego su mu ih prodali kao redovnu robu koja ima određenu vrijednost na tržištu.

13 U tim je okolnostima Gerechtshof Den Haag (Žalbeni sud u Haagu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. (a) Treba li trgovca na malo, koji predmet koji je potrošač vratio ili koji je u njegovoj ponudi postao višak vrati svojem dobavljaču na temelju sporazuma koji postoji između njega i tog dobavljača (dakle uvoznika, trgovca na veliko, distributera, proizvođača ili druge osobe od koje je nabavio predmet), smatrati posjednikom koji odbacuje predmet u smislu članka 3. točke 1. [Direktive 2008/98]?
(b) Ovisi li odgovor na [prvo] pitanje [točku (a)] o tome radi li se pri tome o predmetu kod kojeg postoji nedostatak ili kvar koji je lako otkloniti?
(c) Ovisi li odgovor na [prvo] pitanje [točku (a)] o tome radi li se pri tome o predmetu kod kojeg postoji tako velik ili težak nedostatak ili kvar da predmet zato više nije prikladan ili upotrebljiv za svoju izvornu namjenu?

2. (a) Treba li trgovca na malo ili dobavljača, koji predmet koji je potrošač vratio ili koji je u njegovoj ponudi postao višak preproda kupcu (preostalih zaliha), smatrati posjednikom koji odbacuje predmet u smislu članka 3. točke 1. [Direktive 2008/98]?
(b) Ovisi li odgovor na [drugo] pitanje [točku (a)] o tome koliko iznosi kupovna cijena koju kupac mora platiti trgovcu na malo ili dobavljaču?
(c) Ovisi li odgovor na [drugo] pitanje [točku (a)] o tome radi li se pri tome o predmetu kod kojeg postoji nedostatak ili kvar koji je lako otkloniti?
(d) Ovisi li odgovor na [drugo] pitanje [točku (a)] o tome radi li se pri tome o predmetu kod kojeg postoji tako velik ili težak nedostatak ili kvar da predmet zato više nije prikladan ili upotrebljiv za svoju izvornu namjenu?

3. (a) Treba li kupca, koji veliku količinu robe koja je kupljena kod trgovaca na malo ili dobavljača koju su potrošači vratili i/ili je postala višak preproda (inozemnoj) trećoj osobi, smatrati posjednikom koji odbacuje pošiljku robe u smislu članka 3. točke 1. [Direktive 2008/98]?
(b) Ovisi li odgovor na [treće] pitanje [točku (a)] o tome koliko iznosi kupovna cijena koju treća osoba mora platiti kupcu?
(c) Ovisi li odgovor na [treće] pitanje [točku (a)] o tome nalazi li se u toj pošiljci robe i roba kod koje postoji nedostatak ili kvar koji je lako otkloniti?
(d) Ovisi li odgovor na [treće] pitanje [točku (a)] o tome nalazi li se u pošiljci robe i roba kod koje postoji tako velik ili težak nedostatak ili kvar da dotični predmet zato više nije prikladan ili upotrebljiv za svoju izvornu namjenu?
(e) Ovisi li odgovor na [treće] pitanje [točku (c)] ili [treće] pitanje [točku (d)] o tome koliki je postotak neispravne robe u cjelokupnoj količini robe koja je preprodana trećoj osobi? U slučaju potvrdnog odgovora, koji postotak tada predstavlja prag?"

O prethodnim pitanjima

14 Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li pošiljku u treću zemlju električnih i elektroničkih uređaja, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koji su izvorno bili namijenjeni maloprodaji, ali ih je potrošač vratio ili koje je, zbog raznih razloga, trgovac vratio svojem dobavljaču, kao što su električni uređaji o kojima je riječ u glavnom postupku, smatrati „pošiljkom otpada" u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1013/2006 u vezi s njezinim člankom 2. točkom 1. i člankom 3. točkom 1. Direktive 2008/98.

15 Uredba br. 1013/2006 se u skladu sa svojim člankom 1. stavkom 2. točkom (c) primjenjuje na pošiljke otpada koje se izvoze iz Unije u treće zemlje.

16 U vezi s pojmom „otpad" valja podsjetiti na to da ga se člankom 3. točkom 1. Direktive 2008/98 definira kao svaku tvar ili predmet koji posjednik odbacuje ili namjerava ili mora odbaciti.

17 U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, kvalifikacija „otpad" ponajprije ovisi o postupanju posjednika i značenju izraza „odbaciti" (presuda od 12. prosinca 2013., Shell Nederland, C-241/12 i C-242/12, EU:C:2013:821, t. 37. i navedena sudska praksa).

18 Kad je riječ o izrazu „odbaciti" iz ustaljene sudske prakse Suda također proizlazi da taj izraz treba tumačiti vodeći računa o cilju Direktive 2008/98, koji se u skladu s njezinom šestom uvodnom izjavom sastoji od smanjenja na najmanju moguću mjeru negativnih učinaka nastajanja otpada i gospodarenja otpadom na zdravlje ljudi i okoliš, te s obzirom na članak 191. stavak 2. UFEU-a, koji određuje da je politika Unije u području okoliša usmjerena prema postizanju visokog stupnja zaštite i da se temelji osobito na načelu opreznosti te na načelu preventivnog djelovanja. Iz toga slijedi da se izraz „odbaciti" i pojam „otpad", u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2008/98, ne bi moglo tumačiti restriktivno (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2013., Shell Nederland, C-241/12 i C-242/12, EU:C:2013:821, t. 38. i navedenu sudsku praksu).

19 Iz odredaba Direktive 2008/98 slijedi da izraz „odbaciti" obuhvaća istodobno i „oporabu" i „zbrinjavanje" tvari ili predmeta, u smislu članka 3. točaka 15. i 19. te direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2013., Shell Nederland, C-241/12 i C-242/12, EU:C:2013:821, t. 39. i navedenu sudsku praksu).

20 Točnije, da je doista riječ o otpadu u smislu Direktive 2008/98 mora se utvrditi u pogledu svih okolnosti, vodeći računa o cilju ove direktive i o tome da njezina učinkovitost ne bude narušena (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2013., Shell Nederland, C-241/12 i C-242/12, EU:C:2013:821, t. 40. i navedenu sudsku praksu).

21 Tako određene okolnosti mogu predstavljati dokaz postojanja radnje, namjere ili obveze odbacivanja tvari ili predmeta, u smislu članka 3. točke 1. Direktive 2008/98 (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2013., Shell Nederland, C-241/12 i C-242/12, EU:C:2013:821, t. 41.).

22 Treba obratiti posebnu pozornost na okolnost da sporni predmet ili tvar njegov posjednik ne upotrebljava ili više neće upotrebljavati, tako da je predmet ili tvar teret koji posjednik namjerava odbaciti. Ako je to doista tako, postoji opasnost da posjednik odbaci predmet ili tvar koju posjeduje na način kojim bi se mogla nanijeti šteta okolišu, osobito tako da je ostavi, odbaci ili ukloni na nekontroliran način. Budući da su obuhvaćeni pojmom „otpad", u smislu Direktive 2008/98, ovaj predmet ili ova tvar podliježu odredbama te direktive, što znači da oporabu ili zbrinjavanje tog predmeta ili tvari treba provesti na način kojim se ne dovodi u opasnost zdravlje ljudi i ne koristeći postupke ili metode kojima bi se mogla nanijeti šteta okolišu (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2013., Shell Nederland, C-241/12 i C-242/12, EU:C:2013:821, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

23 U tom pogledu stupanj vjerojatnosti ponovne upotrebe robe, tvari ili proizvoda, bez prethodne transformacije relevantan je kriterij za potrebe ocjene toga jesu li oni otpad u smislu Direktive 2008/98. Ako povrh same mogućnosti ponovne upotrebe dotične robe, tvari ili proizvoda, postoji gospodarska prednost za posjednika ako ih uporabi, vjerojatnost takve ponovne upotrebe je velika. U takvom se slučaju predmetna roba, tvar ili proizvod više ne mogu analizirati kao teret koji posjednik želi „odbaciti", nego kao pravi proizvod (vidjeti u tom smislu presudu od 18. prosinca 2007., Komisija/Italija, C-263/05, EU:C:2007:808, t. 38. i navedenu sudsku praksu).

24 Naime, nikako nije opravdano podvrgnuti zahtjevima Direktive 2008/98 – čija je svrha osigurati da se postupci oporabe i zbrinjavanja otpada provode bez ugrožavanja zdravlja ljudi i da se ne koriste postupci ili metode kojima bi se mogla nanijeti šteta okolišu – robu, tvari ili proizvode koje posjednik namjerava upotrebljavati ili prodavati pod povoljnim uvjetima neovisno o bilo kakvom postupku oporabe. Međutim, imajući u vidu obvezu širokog tumačenja pojma „otpad", valja smatrati da su tako obuhvaćene samo situacije u kojima ponovna upotreba predmetne robe ili tvari nije samo moguća, nego izvjesna, a da za tu svrhu nije potrebno prethodno primijeniti jedan od postupaka oporabe otpada iz Priloga II. Direktivi 2008/98, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2013., Shell Nederland, C-241/12 i C-242/12, EU:C:2013:821, t. 53. i navedenu sudsku praksu).

25 Naposljetku je na sudu koji je uputio zahtjev, koji je jedini nadležan za ocjenu činjenica u predmetu koji se pred njim vodi, da provjeri je li posjednik predmete ili tvari o kojima je riječ stvarno namjeravao „odbaciti" imajući u vidu sve okolnosti predmetnog slučaja, pri čemu mora osigurati poštovanje cilja koji je određen Direktivom 2008/98. Uzimajući u obzir navedeno, na Sudu je da tom sudu koji je uputio zahtjev pruži sve korisne elemente kako bi donio odluku u postupku koji je pred njim pokrenut (vidjeti u tom smislu presude od 3. listopada 2013., Brady, C-113/12, EU:C:2013:627, t. 47. i od 12. prosinca 2013., Shell Nederland, C-241/12 i C-242/12, EU:C:2013:821, t. 48.).

26 U ovom slučaju valja ispitati treba li električne uređaje od kojih se predmetna zaliha sastoji smatrati „otpadom" u trenutku kada su ih otkrila nizozemska carinska tijela.

27 U tom pogledu, u slučaju da je Tronex stekao uređaje koji su već prije postali otpad i da nije izvršio njihovo odlaganje ili zbrinjavanje, valja smatrati da je on otpremio otpad protivno relevantnim odredbama Uredbe br. 1013/2006.

28 Međutim, kad je riječ o okolnosti koju navodi sud koji je uputio zahtjev, prema kojoj električni uređaji od kojih se sastoji predmetna zaliha više nisu prikladni za upotrebu za koju su ih izvorno namijenili njihovi posjednici, to jest trgovci na malo, trgovci na veliko i uvoznici te vrste uređaja u novom stanju, važno je naglasiti da ta okolnost može biti indicij da je predmetna zaliha teret koji dobavljači žele „odbaciti".

29 Kad je riječ o okolnostima prema kojima navedeni uređaji imaju preostalu vrijednost i da je Tronex na temelju toga platio određeni iznos, na temelju ustaljene sudske prakse Suda, pojam „otpad" ne treba razumjeti na način da isključuje tvari i predmete koji imaju tržišnu vrijednost i koji bi se mogli ponovno gospodarski iskorištavati (presuda od 12. prosinca 2013., Shell Nederland, C-241/12 i C-242/12, EU:C:2013:821, t. 50. i navedena sudska praksa).

30 Sumnje suda koji je uputio zahtjev osobito se odnose na okolnost da su, iako su većim dijelom ti uređaji bili u izvornom pakiranju, neki od njih bili nezapakirani. Naime, predmetna zaliha se, s jedne strane, sastojala od električnih uređaja koje su potrošači vratili na temelju jamstva za proizvod i, s druge strane, od proizvoda koji su postali višak u ponudi trgovca na malo, trgovca na veliko ili uvoznika zbog toga što je primjerice došlo do promjene njihove ponude. Usto, neki su uređaji bili neispravni.

31 U tom pogledu, sama okolnost da su prodavatelj i kupac okvalificirali prodaju kao zalihu i da ta zaliha sadržava uređaje koji se moraju smatrati otpadom ne podrazumijeva to da su svi uređaji od kojih se ta zaliha sastoji otpad.

32 S jedne strane, kad je riječ o proizvodima koji su postali višak u ponudi trgovca na malo, trgovca na veliko ili uvoznika, a koji su još uvijek u izvornom pakiranju, može se smatrati da je riječ o novim proizvodima za koje se može pretpostaviti da su bili funkcionalni. Takvi se električni uređaji mogu smatrati tržišnim proizvodima, koji mogu biti predmet redovne trgovine i koji svojem posjedniku načelno nisu teret, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 22. ove presude.

33 Spis kojim Sud raspolaže ne sadržava elemente na temelju kojih se može zaključiti da je njihov posjednik namjeravao „odbaciti" navedene uređaje, u smislu članka 3. točke 1. Direktive 2008/98. Međutim, na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri da se nijednim elementom ne može dovesti u pitanje ispravno funkcioniranje tih proizvoda.

34 S druge strane, kad je riječ o električnim uređajima koji su vraćeni na temelju jamstva za proizvod, valja navesti da se radnja vraćanja, koja je izvršena u skladu s ugovornom odredbom i u zamjenu za povrat kupoprodajne cijene ne može izjednačiti s odlaganjem. Naime, kada potrošač vrati takvu neispravnu robu u cilju dobivanja povrata primjenom jamstva koje je vezano uz kupoprodajni ugovor te robe, ne može se smatrati da je navedeni potrošač želio izvršiti radnju zbrinjavanja ili oporabe robe koju je želio „odbaciti", u smislu članka 3. točke 1. Direktive 2008/98. Nadalje, treba dodati da je, u okolnostima kao što su one u glavnim predmetima, opasnost da bi potrošač odbacio ovu robu na način kojim bi se mogla nanijeti šteta okolišu malena (vidjeti u tom smislu, presudu od 12. prosinca 2013., Shell Nederland, C-241/12 i C-242/12, EU:C:2013:821, t. 46.).

35 Međutim, takva radnja vraćanja na temelju jamstva za proizvod ne omogućuje da se u takvom kontekstu utvrdi je li ponovna upotreba dotičnih električnih uređaja izvjesna, kao što to zahtijeva sudska praksa navedena u točki 24. ove presude. Stoga valja provjeriti, za potrebe određivanja opasnosti da će posjednik odbaciti stvar na način koji može uzrokovati štetu okolišu, mogu li se uređaji, koji su vraćeni na temelju jamstva za proizvod, ako imaju nedostatke, još prodati bez popravka kako bi se upotrebljavali u skladu sa svojom izvornom namjenom i je li ta ponovna upotreba izvjesna.

36 Nasuprot tomu, ako nedostaci koji zahtijevaju popravak utječu na takav uređaj, na način da ga se ne može koristiti u skladu s njegovom izvornom namjenom, on je teret za svojeg posjednika i stoga ga se mora smatrati otpadom s obzirom na to da nije izvjesno da će ga posjednik stvarno dati popraviti. Kao što je to navela Europska komisija u svojim pisanim očitovanjima, postojanje sumnji u vezi s činjenicom da se roba još može prodati u svrhu upotrebe koja je u skladu s njezinom izvornom namjenom odlučujuća je u pogledu njezine kvalifikacije kao „otpada".

37 Stoga trošak popravka koji je nužan kako bi se roba mogla ponovno upotrebljavati u skladu sa svojom izvornom namjenom nije važan jer potonja, s jedne strane, samom okolnošću da nije funkcionalna postaje teret za svojeg posjednika i, s druge strane, kao što to proizlazi iz prethodne točke, njezina buduća upotreba u skladu s tom namjenom nije izvjesna.

38 Stoga valja smatrati da takav nedostatak, ako predmetna roba više nije upotrebljiva u skladu s njezinom izvornom namjenom, može pokazati da ponovna upotreba takvog proizvoda nije izvjesna.

39 U tom pogledu valja istaknuti da način na koji posjednik gleda na kvar ili nedostatak može pružiti indicij postojanja radnje, namjere ili obveze da se dotična roba odbaci. Stoga kada prodaje ili ustupa robu trećoj osobi, a da prethodno nije utvrdio da je ona funkcionalna, valja smatrati da je navedena roba za posjednika teret koji on namjerava odbaciti, tako da tu robu treba smatrati „otpadom" u smislu Direktive 2008/98.

40 Kako bi se utvrdilo da uređaji koji nisu funkcionalni nisu otpad, na posjedniku proizvoda je, dakle, da dokaže da njihova ponovna upotreba nije samo moguća, nego izvjesna i da se uvjeri da su u tom pogledu izvršene prethodne potrebne kontrole odnosno popravci.

41 Osim toga, na posjedniku je, koji namjerava poslati uređaje poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku trećoj osobi, da odgovarajućim pakiranjem osigura da je njihova funkcionalnost zaštićena od oštećenja povezanih s transportom. U nedostatku takvog pakiranja, valja smatrati, s obzirom na to da posjednik prihvaća rizik da se ti uređaji mogu oštetiti tijekom transporta, da ih namjerava odbaciti.

42 Kao što je to navela nezavisna odvjetnica u točki 42. svojeg mišljenja, takva obveza kontrole i eventualnog popravka jest mjera koja je proporcionalna cilju Direktive 2008/98.

43 S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljena pitanja treba odgovoriti tako da pošiljku u treću zemlju zalihe električnih i elektroničkih uređaja, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koji su izvorno bili namijenjeni maloprodaji, ali ih je potrošač vratio ili ih je, zbog raznih razloga, trgovac vratio svojem dobavljaču, treba smatrati „pošiljkom otpada" u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1013/2006 u vezi s njezinim člankom 2. točkom 1. i člankom 3. točkom 1. Direktive 2008/98, kada ta zaliha sadržava uređaje čije ispravno funkcioniranje nije prethodno utvrđeno ili koji nisu pravilno zaštićeni od oštećenja tijekom transporta. Nasuprot tomu, takva roba koja je u prodavateljevoj ponudi postala višak, a nalazi se u neotvorenom izvornom pakiranju, bez suprotnih indicija, ne smije se smatrati otpadom.

Troškovi

44 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Pošiljku u treću zemlju zalihe električnih i elektroničkih uređaja, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koji su izvorno bili namijenjeni maloprodaji, ali ih je potrošač vratio ili ih je, zbog raznih razloga, trgovac vratio svojem dobavljaču, treba smatrati „pošiljkom otpada" u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada u vezi s njezinim člankom 2. točkom 1. i člankom 3. točkom 1. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva, kada ta zaliha sadržava uređaje čije ispravno funkcioniranje nije prethodno utvrđeno ili koji nisu pravilno zaštićeni od oštećenja tijekom transporta. Nasuprot tomu, takva roba koja je u prodavateljevoj ponudi postala višak, a nalazi se u neotvorenom izvornom pakiranju, bez suprotnih indicija, ne smije se smatrati otpadom.

Potpisi